

JUDr. Petr Šech, Ph.D., LL.M.
Katedra obchodního práva
PF UK

Posudek k diplomové práci Matouše Vrbického na téma
š Informa ní povinnost p i jednání o uzav ení smlouvy

Rozsah práce: 75 tiskových stran
Datum odevzdání práce: 6. ervna 2016

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomant zvolil aktuální téma. Rekodifikace p inesla výslovnou úpravu informa ní povinnosti p i jednání o uzav ení smlouvy a zm nila i obecný kontext, v n mfl se tato úprava pohybuje. Nemluví o pr b flném vývoji judikaturním. Je vhodné a nezbytné tyto zm ny analyzovat a odborně zpracovávat.

2. Náro nost tématu (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody)

Téma lze hodnotit jako st edn náro né. K novému civilnímu právu se dosud pojí jen málo odborných pramen , zato bezpo et nejasností. Je z ejmé, fl diplomant se musel v ásti materie zorientovat šna vlastní p stě a spolehnout se na autentické poznání nového práva. To p itom nenabízí vřdy jednoduchá, jednozna ná ani p ehledná e-ení. Orientace v systému nového práva se tím zt fluje. Téma je na druhé stran slu-n rozpracované v literatu e a judikatu e k d ív j-ímu právu a postupn p íbývá i pramen k nové právní úprav .

3. Kritéria hodnocení práce

A. Spln ní cíle práce

Diplomant si v úvodu vytkl cíl vymezit pojem obecné informa ní povinnosti, pokusit se zjistit rozsah této povinnosti a vymezit, jaké následky jsou spojeny s jejím poru-ením. V-e na pozadí komparace se zahrani ními i nadnárodními p ístupy a v kontextu historického vývoje úpravy platné na na-em území. Domnívám se, fl tohoto cíle dosahuje.

B. Samostatnost p i zpracování tématu

Autenticita p edložené práce je evidentní. Nepochybuji o tom, fl dílo je výsledkem diplomantovy samostatné práce.

C. Logická stavba práce

Struktura práce je p ehledná a logicky vystav na. Diplomant postupuje od obecného ke zvlá-tnímu, od zahrani ních a nadnárodních p ístup a historického vývoje k platné právní úprav a v jejím rámci potom od jednotlivých slofk povinnosti k d sledk m jejího poru-ení. Pon kud stranou stojí analýza vztahu k právní úprav vad pln ní, kterou bych moflná vt lil jifl do n které z p edchozích kapitol (4 i 5). Nedostate n diplomant, myslím, propojuje záv ry k úprav omylu v kapitole 5 s obsahem povinnosti v kapitole 4. P itom, jak sám zd raz uje, jde o výrazn propojené instituty (v podrobnostech nífle). P íkladná je diplomantova práce s úvodem a záv rem díla. Úvod vymezuje cíl diplomantova snažení, p estavuje dílo i metody jeho zpracování, záv r hodnotí spln ní tohoto cíle a rekapituluje zji-t ní, která si diplomant vytkl v úvodu.

D. Práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) v etn citaci

Okruh použitých pramenů je široký i pestrý a zahrnuje nejen dostupné zdroje domácí, ale i etn prameny zahraniční. Tomu odpovídá příkladná práce s poznámkovým aparátem. Z formálního hlediska bych jen upozornil na nestandardní opakované plné citace odkazovaných děl, které aparát nadměrně zatěžují. Doporučil bych úspornější formu, která při dalším citaci téhož díla jen odkáže na plnou citaci dříve. Oceňuji reflexi tuzemské i zahraniční judikatury, ale také zásad evropského smluvního práva a dalších projektů budovaných na jejich základě.

E. Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Hloubka diplomantovy odborné analýzy vyhovuje požadavkům kladeným na diplomovou práci. Vítám, že diplomant zaměřil pozornost na úzkou výše této složky příslušné povinnosti a přičinil se i na otázky související vzdáleněji. Přesto se domnívám, že v některých ohledech by práci prospěla ještě dálejší analýza. Diplomant si kupříkladu vymá úzké vazby příslušné povinnosti a právní úpravy omylu. Pro obsah této povinnosti však jako by z ní nic nedovozoval. Na jedné straně správně uvádí, že judikatura vylučuje právní relevanci omylu, jemuž se jednatel mohl vyhnout při vynaložení péče, kterou po něm bylo možno spravedlivě požadovat (tzv. neomluvitelný omyl). Jak se však tento přístup projeví v informační povinnosti druhé strany? Dopadne i na skutečnosti, které si mohl zmýšlet sám o sobě? Podobně, pokud jde o informační povinnost ohledně skutečností ovlivňujících pohnutí druhé strany. Povinnost diplomant vztahuje i na ni. Přehlídí však právní relevance omylu v pohybu není v prostředí nového práva nijak jednoduchá. Jak se k omylu v pohybu staví předchozí úprava? Jak nové občanské právo? Má i nemá takový omyl právní význam?

F. Úprava práce (text, grafy, tabulky)

Formální úroveň práce je standardní. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly jsou přehledně usloveny a graficky odděleny. Formálně dobře zpracovaný je též přehled použité literatury. Diplomant jednotlivá díla třídí dle charakteru i přívodu a abecedně dle přídělního jména prvního z autorů.

G. Jazyková a stylistická úroveň

Práce vykazuje vysokou jazykovou a stylistickou úroveň. Chyby ani nepřeklepy jsem v ní nezaznamenal, a to ani v psaní interpunkce. Vyhovuje též práce s odbornou terminologií.

4. Připadná další vyjádření k práci

Pochybuji o přesnosti, správnosti i obhajitelnosti některých diplomantových údajů, tvrzení i závěrů. Opakovaně například pojednává o návrhu evropského občanského zákoníku, aniž je zřejmé, jaký projekt má na mysli. V jaké unijní projekty vyústily principy evropského smluvního práva i *acquis*? Je pravdou, že jeden z nich nabyl dokonce formy návrhu unijního předpisu, nejednalo se však o občanský zákoník. Pochybnost mám o závěrech diplomanta, podle nichž nelze úpravu omylu rozlišovat na případy, ve kterých jednatel v domněně vyústil omyl, který si druhá strana způsobila sama (str. 65 práce). Přitom nevidím nic nepřijatelného na pouhé teleologické interpretaci, která se uchyluje Dr. Handlar. Přidevším bych ale neztrácel argument jednotou právního řádu. Jak na problém nahlíží trestní právo? Prohlásí-li za trestně jednatel ústníka, který vyústil omyl druhé strany, jenž nezpůsobí? A pokud ano, obhájíme závěr, že civilní právo totéž jednání ponecháme bez postihu? Jak se k otázce staví ABGB, jak občanský zákoník z roku 1964? Jaký obecný závěr deklaruje doprovodná zpráva k novému zákoníku a jak do něj zapadá diplomant v závěru? Nesouhlasím

dále s tvrzením, že objektivní předpoklad hrubého nepoměru se u lichvy shoduje s úpravou neurčitelného zkrácení (na str. 70 práce). Tebaže zákon používá stejný pojem, výkladem o něm dle mého názoru musíme dospět k určitěmu výsledku. Výhradu mám rovněž k tezi, že porušení zákazu stanoveného v první větě § 2898 ObZ zákon stíhá zdánlivostí ujednání (na str. 77 práce). V čem spočívá podstata zdánlivosti a na jaké vady právního jednání jedině může dopadnout? Jak právo stíhá porušení zákona? Nejsem si jist ani diplomantovým tvrzením na str. 80 práce, dle něhož i u astníkovy, zejména druhá strana zamýšlí vadu plnění, vznikne souběžně právo na náhradu újmy z titulu culpa in contrahendo i z vadného plnění. Jaké nároky má diplomant konkrétně na mysli, které by bylo možné přiznat v režimu obecné odpovědnosti za škodu? Jak zapadnou do kontextu negativního zájmu, zejména (správně) v předchozím výkladu proponuje?

5. Připomínky a otázky k zodpovězení písemného obhajob

Viz shora.

6. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě a navržený klasifikační stupeň

Vzdor popsaným důvodům výhradám práci hodnotím jako zdařilou a nepochybně způsobilou obhajobou. Výsledné hodnocení ponechávám závislým na přehledu této obhajoby, přičemž ji ale nevyhnuji hodnotit ani stupněm výborně.

V Praze dne 5. září 2016

JUDr. Petr Pech, Ph.D., LL.M.